

[Klaus Hækkerup]

Jeg har bemærket, at denne regering laver aftaler med amtskommunerne og kommunerne for at få dem til at overholde de udgiftspolitiske og indtægtspolitiske målsætninger, hvor man f.eks. siger: Nu står der 1 mia. kr., som I får i lån af staten, og dem kan I så betale tilbage, hvis I engang får flere penge i kassen. Det indgik man aftale om for et år siden. Jeg vil godt spørge, hvor mange af den slags lån fra staten til amtskommunerne og kommunerne man har forestillet sig skal finansiere uændrede skatter. Det er en underlig form for økonomisk styring at sige, at den ene offentlige myndighed skal låne mange penge af den anden for at leve op til en mere eller mindre tilfældigt valgt udgiftspolitisk målsætning.

Når hr. Erik Larsen siger, at kommunerne skal have så frie rammer som muligt og det er Venstre altid gået ind for, vil jeg godt spørge ham: Hvilken indenrigsminister har indført den strammeste regulering af kommunernes økonomi overhovedet? Hvem lavede deponeringsordningen? Hvem lavede konjunkturreguleringen? Hvem er det, der har lavet det? Er det socialdemokratiske ministre, eller er det Venstreministre? Er det frihed for kommunerne, eller er det binding af kommunerne? Er det tillid til kommunerne, eller er det mistillid til kommunerne? Kan vi få svar på det?

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg vil godt spørge hr. Erik Larsen meget præcist: Hvorfra kan man omprioritere til fordel for børneområdet? Det forekommer mig, at når vi taler om ældreområdet og hjemmehjælpsbehovet, så siger man, der skal omprioriteres, og man lader det stå sådan lidt i luften, hvor pengene skal komme fra. Det samme siger man, når det gælder børneområdet. Vi ved jo, at disse områder er de to meget udgiftskrævende områder, som kommunerne har.

Kunne vi ikke få et bud fra Venstres ordfører på, hvor pengene skal komme fra, når det drejer sig om både at få kvalificeret hjemmehjælpen og at få udbygget daginstitutionsområdet? Hvor er det, kommunerne skal tage pengene fra til at gå ind i den dér omprioriteringsfilosofi? Ellers er det jo bare tom snak, det kan man jo bruge til hvad som helst. Hvor er det, pengene skal komme fra? Fra folkeskoleområdet, fra voksenundervisningen, fra folkeoplysningen eller fra veje og stier? Hvor pokker er det?

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal sige tak til hr. Erik Larsen. Det var mit indtryk, at hr. Erik Larsen måske ikke havde forstået mig – nej, det er nok nærmere mig, der ikke har forklaret godt nok, hvad jeg spurgte om, for jeg er da sikker på, at hr. Erik Larsen kan forstå, hvad man siger.

Det, jeg sagde, var, at regeringen har overskredet sine målsætninger for budgetterne med 3-4 mia. kr., fordi der ikke var flertal i Folketinget for at gøre det, regeringen ville.

Det samme kan jo ske i kommunerne, dér sidder også valgte folk. Befolkningen ude i kommunerne har valgt deres byråd, som skal administrere og lave politik osv. ude i kommunerne. KL indgår en aftale med regeringen, og det viser sig så, at den ikke kan holde, fordi byrådenes flertal siger noget andet.

Så er det, jeg spørger: Hvad betyder alle de flotte ord om det nære demokrati, hvis det virkelig er sådan, at byrådsflertal rundt omkring skal sættes ud af funktion på grund af en stærk styring herindefra?

Jeg siger ikke, at der ikke skal være styr på kommunernes økonomi. Selv om vi fik en socialdemokratisk regering i morgen og den havde et flertal sammen med SF – hvilket jeg godt kunne ønske mig – så var vi selvfølgelig også nødt til at lave overordnede retningslinier. Det er jo ikke det, det hele handler om. Det handler om, at staten ikke selv kan styre sine måltal, og om man ikke kan give en margin, inden for hvilken det kommunale selvstyre kan få lov til at virke.

Ellers kan man lige så godt nøjes med at vælge til KL. Så er der ingen mening i at have byrådene, og det kan vel ikke være Venstres mening. Men det er faktisk det, vi hører i de taler, der bliver holdt her. Må der ikke være mere spillerum også for kommunerne?

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Må jeg sige til fru Lilli Gyldenkilde, at de aftaler, der har været indgået indtil i dag, har været indgået for kommunerne under ét, og det har altså været en overordnet ramme, som de 275 kommuner samlet har skullet bevæge sig inden for. Aftalerne er tiltrådt fra de kommunale organisationers side, og vi må jo så gå ud fra,